

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

رابطه بین هوش هیجانی و پرخاشگری: یک بررسی سیستماتیک

عنوان انگلیسی مقاله :

Relationship between emotional intelligence and
aggression: A systematic review

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

4. Discussion

4.1. Conclusions

The present systematic review analyzed the literature on EI and aggression, identifying 19 relevant studies, of which 18 reported a negative relationship between the two constructs. In other words, people with high EI exhibited fewer aggressive behaviors than those with low EI. These results were consistent across different ages, from childhood to adulthood, and across cultural contexts, including the US, Spain, China, Malaysia, Canada, Australia, and the UK. These results also appear to be independent of the type of aggression (e.g., physical, sexual or humor-based) as well as independent of whether EI was assessed by self-report or ability measure.

Studies in children, adolescents, and adults point to a negative association between emotional abilities and aggression. In studies in children, this finding was robust to whether the assessment of aggressive behavior came from the parents, classmates or the study participant himself. The included studies suggest that the negative relationship between EI and aggression does not depend on the type of aggression or on its severity. People with higher EI were less involved in aggressive actions of all types, including aggressive humor, pushes, punches, shouting, threats, partner abuse, and sexual violence. Indeed, the negative relationship between EI and aggression was observed both in the normal population and in people convicted of criminal aggression.

4. بحث

4.1 نتیجه گیری

ارائه بررسی سیستماتیک یا نظام مند ادبیات هوش هیجانی (EI) و پرخاشگری را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد، با شناسایی 19 مطالعه مربوطه، که 18 مورد از آن یک رابطه منفی بین دو مولفه را گزارش داده است. به عبارت دیگر، مردم با هوش هیجانی (EI) بالا رفتارهای پرخاشگرانه کمتری نسبت به افراد با هوش هیجانی (EI) کم به نمایش می گذارند. این نتایج در میان سنین مختلف، از کودکی تا بزرگسالی، و در میان زمینه های فرهنگی، از جمله ایالات متحده، اسپانیا، چین، مالزی، کانادا، استرالیا، و انگلستان سازگار بوده است.

هم چنین به نظر می رسد که این نتایج مستقل از نوع پرخاشگری باشند (به عنوان مثال، جسمی، جنسی و یا مبتنی بر طنز) و هم چنین به نظر می آید که این نتایج مستقل از این باشند که آیا هوش هیجانی (EI) توسط خود گزارشی و یا اندازه گیری توانایی مورد ارزیابی قرار گرفته باشد یا نه.

مطالعات انجام شده در کودکان، نوجوانان و بزرگسالان اشاره به یک ارتباط منفی بین توانایی های عاطفی و پرخاشگری است. در مطالعات انجام شده در کودکان، این یافته قوی بود که آیا ارزیابی رفتار پرخاشگرانه پدر و مادر، همکلاسی یا شرکت کننده در مطالعه خودشان آمده است. مطالعات مشمول نشان می دهد که رابطه منفی بین میزان هوش هیجانی و پرخاشگری به نوع پرخاشگری و یا شدت آن بستگی ندارد.

مردم با هوش هیجانی (EI) بالاتر کمتر درگیر اقدامات تهاجمی از همه نوعی بودند از جمله طنز تهاجمی، هل دادن، مشت زدن، فریاد کشیدن، تهدید کردن، سوء استفاده کردن از شریک، و خشونت های جنسی. در واقع، رابطه منفی بین میزان هوش هیجانی و پرخاشگری هم در افراد سالم و هم در افراد محکوم به پرخاشگری جنایی مشاهده شد.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.